

Ζωγραφιστός

Ζωγραφιστός κ. **Ζουφραφιστός**, **-ή, -ό**, επίθ. [από το θέμα αορ. του ρ. ζωγραφίζω + κατάλ. -τός], ζωγραφιστός. **1.** που είναι πολύ όμορφος, ιδίως που τα χαρακτηριστικά του προσώπου του διαγράφονται πολύ όμορφα και έντονα: «είχε ένα ζωγραφιστό πρόσωπο || έχει ζωγραφιστά χείλια». Συνών. *γραμμένος*. **2.** λέγεται για οτιδήποτε είναι πολύ όμορφο, που δίνει την εντύπωση πως είναι ζωγραφιστό: «τα σπιτάκια στην πλαγιά του βουνού ήταν σαν ζωγραφιστά

- *δε θέλω να τον δω ούτε ζωγραφιστό, τον αντιπαθώ, τον αποστρέφομαι ή τον εχθρεύομαι τόσο πολύ, που δεν έχω τη διάθεση να δω ούτε τη ζωγραφιά του, ούτε την προσωπογραφία του: «μη μου μιλάς γι' αυτόν τον άνθρωπο, γιατί δε θέλω να τον δω ούτε ζωγραφιστό».*

- *δεν το 'χω δει ούτε ζωγραφιστό, έχω τέλεια άγνοια γι' αυτό το αντικείμενο που μου λένε, δεν ξέρω καν πως είναι. Συνήθως αναφέρεται για χαρτονομίσματα: «δάνεισέ μου ένα χαρτονόμισμα των πεντακοσίων ευρώ. -Δεν το 'χω δει ούτε ζωγραφιστό».*

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας